

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Milady Tomkové, JUDr. Brigity Chrástilové, JUDr. Ludmily Valentové a Mgr. et Bc. et Ing. Radovana Havelce v právní věci **žalobkyně: T. I.**, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, poštovní příhrádka 21/OAM, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 11. 8. 2006, č. j. 56 Az 22/2006 - 36,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Ministerstvu vnitra **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Rozhodnutím Ministerstva vnitra (dále též „žalovaný“) ze dne 11. 1. 2006, č. j. OAM - 2267/VL - 20 - ZA09 - 2005, byla žádost žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) o udělení azylu zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Proti tomuto rozhodnutí podala stěžovatelka osobně dne 26. 1. 2006 v zákonné lhůtě žalobu ke Krajskému soudu v Brně, již se domáhala přezkoumání rozhodnutí žalovaného. Podáním ze dne 30. 6. 2006, jež bylo tomuto soudu doručeno 3. 7. 2006, požádala stěžovatelka poté, kdy bylo o žalobě pravomocně rozhodnuto, o ustanovení bezplatného zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

Krajský soud dne 14. 7. 2006 zaslal stěžovatelce „Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech“ s tím, aby ho po vyplnění vrátila soudu ve lhůtě 15 dnů od doručení této výzvy.

Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 11. 8. 2006, č. j. 56 Az 22/2006 - 36, bylo rozhodnuto tak, že stěžovatelce se neustanovuje zástupce z řad advokátů. V odůvodnění svého usnesení krajský soud uvedl, že stěžovatelka byla vyzvána přípisem ze dne 14. 7. 2006, č. j. 56 Az 22/2006 - 33, který jí byl doručen fikcí podle ust. § 50c odst. 4 občanského soudního řádu. dne 20. 7. 2006, k prokázání svých majetkových a osobních poměrů. Ve stanovené lhůtě, ani později, však stěžovatelka neosvědčila své majetkové poměry, vůči soudu zůstala nečinná. Z tohoto důvodu soud nemohl posoudit předpoklady pro osvobození od soudních poplatků a stěžovatelce tak advokát nebyl soudem ustanoven.

Proti uvedenému usnesení, které bylo doručeno 13. 11. 2006, podala stěžovatelka v zákonné lhůtě dne 15. 11. 2006 kasační stížnost, v níž uvedla s odkazem na čl. 37 odst. 2 a 4 Listiny základních práv a svobod porušení práv garantovaných Listinou, neboť nemluví a špatně rozumí česky. Dále namítla porušení ustanovení §§ 3, 4, 14, 15 a 17 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (dále jen „správní řád“), neboť v daném případě byla porušena její procesní práva, což vedlo podle jejího mínění k jednostrannému hodnocení situace. Pokud jde o zaslaný tiskopis pro zjištění osobních a majetkových poměrů, požádala o náhradní doručení formuláře 060 s překladem do ukrajinského jazyka s tím, že na vyžádání poskytne důkazy. Stěžovatelka navrhla, aby usnesení krajského soudu bylo vzhledem k uvedenému pro nezákonnost zrušeno a současně požádala o přiznání odkladného účinku této kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal formální náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost je podána včas. Jde o rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná.

Nejvyšší správní soud napadené soudní rozhodnutí přezkoumal v souladu s ustanovením § 109 odst. 2, 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), vázán rozsahem a důvody, které stěžovatelka uplatnila ve své kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud přitom neshledal vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnost není důvodná.

Stěžovatelka podala kasační stížnost z důvodů, které lze podřadit pod § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., tj. nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí návrhu. Takovouto nezákonnost Nejvyšší správní soud nezjistil, neboť z obsahu spisu vyplývá, že stěžovatelka nesplnila krajským soudem uloženou povinnost doložit své osobní, majetkové a výdělkové poměry ve lhůtě stanovené soudem. Ustanovení zástupce účastníku řízení přitom ve smyslu § 35 odst. 8 s. ř. s. připadá v úvahu u navrhovatele, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv. V tomto případě však stěžovatelka neprokázala předpoklady pro osvobození od soudních poplatků stanovené v § 35 odst. 8 s. ř. s., když k výzvě soudu nedoložila svoje osobní, majetkové a výdělkové poměry, krajský soud proto postupoval správně, když z tohoto důvodu její žádost pro ustanovení zástupce zamítl. Ze zásluky zaslané stěžovatelce přitom vyplývá, že při doručování písemnosti nebyla zastižena, písemnost proto byla uložena na poště, o čemž byla stěžovatelka vyrozuměna

a poučena o tom, že si má písemnost co nejdříve vyzvednout. Stěžovatelka tak však neučinila, takže písemnost byla vrácena zpět krajskému soudu.

Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že se Krajský soud v Brně napadeným usnesením nedopustil nezákonnosti spočívající v odmítnutí návrhu ve smyslu § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Kasační stížnost není důvodná, a proto ji Nejvyšší správní soud zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.). Za této procesní situace, kdy bylo o kasační stížnosti rozhodnuto, se Nejvyšší správní soud již samostatně nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Stěžovatelka, která neměla v tomto řízení úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s.). Žalovaný žádné náklady neuplatňoval a Nejvyšší správní soud ani žádné mu vzniklé náklady ze spisu nezjistil, a proto bylo rozhodnuto tak, že Ministerstvu vnitra se nepřiznává náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. června 2007

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu